

27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022
† Κυριακὴ Γ' Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (γ'-δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

΄Ηχος βαρύς. Έωθινὸν ζ'.
(τυπικὸν Τριῳδίου §§38-40)

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

΄Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, δὲν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, δὲ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ὅρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ὅρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκένραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ι', καὶ τοῦ Τριῳδίου δ'.

Ἅχος ἡ Γα φ

K Γα Νη
ν ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
Πα ει σα κου ου σο ο ο ον μου ου πη Νη Γα
σο ον μου Κυ ρι ε ε Ιη Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε
ει σα κου σο ο ο ον μου ου προ ο σχες τη φω νη
η η η της δε η σε ω ω ως μου Ιη εν τω κε κρα
γε ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου ου Κυ ν ρι ι

ε Ιη

K Πα Νη
α τεν θυν θη τω η η προ ο σεν χη η η η
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
ον σον Ιη Ιη Πα παρσις των χει ει ρω ω ων μου ου Ιη θυ σι ι
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου ου Κυ ν ρι ι

ε Ιη

Στιχολογία ύπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου. Ιη χ

Θ Νη
ου Κυ ν ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μουκαι θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου Ιη

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
α μαρ τι ι αις

S υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων

P αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με Δ ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

O τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο

κι ι αις αν των Δ κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυτων

A κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης Δ δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρατον Α α δην

O τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου Δ

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
 μου ^Γ
Φ^{Nη} ^Θ ^{Πα}
 ν λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ
 νε στη σαν το ο μοι ^Π και α πο σκαν δα λων των ερ
 γα ζο με νων την α νο μι ι αν ^Γ
Π^{Γα}^{Nη} ^Θ
 ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ
 τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
 θε ελ θω ^Γ
Φ^{Γα}^{Nη} ^Θ
 ω νη η μου προς Κυ φι ον ε κε κρα ξα φω
 νη μου προς Κυ ^Θ ^Π ^Γ
E^{Nη} ^Θ
 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ιν
 μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^Γ
E^{Nη} ^{Γα}
 ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
 εγνως τας τρι βους μου ^Γ
E^{Γα} ^Θ^{Nη} ^{Γα}
 ν ο δω ταν τη η ε πο φεν ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δα μοι ^Γ

K^{Nη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε
 βλε ε πονκαιουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε **υ**
Γα

A^{Nη} πω λε το φυ γη απ ε μου **Δ** και ουκ ε στιν
 ο εκ ζη τω ωντηνψυ χη ην μου **υ**
M

E^{Nη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
 η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω ων των **υ**
M

Π^{Nη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω
 θην σφο ο δρα **υ**
M

P^{Nη} ν ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με **π**
 ο τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με **υ**
Πα

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου **Δ**^{Nη}
 του ε ξο μο

λο γη σασθετω ο νο μα τι ι σου **υ**
M

Δ^{Γα} εν τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι
 ω **Δ**^{Nη} τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

M τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος **υ** με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζον τες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η
 μων δο ο ξα α σοι **η**

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

 Δη ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι **η**
Σ ταν ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι
 η μας **Δη** θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρωσας **η**
 δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου
Πα **Σ** **Νη**
 α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **η**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

 Δη ει σα ακουν

σον της φω νη ης μου **η**

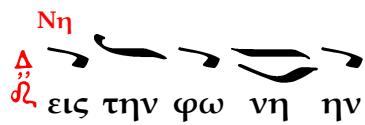
A **Νη** πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του Δη

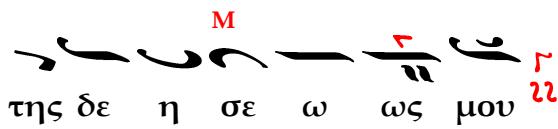
μι ουρ γου **Δη** ε θαν μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αν τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι
 ας **η** ου τος ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας **η** ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **η**

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

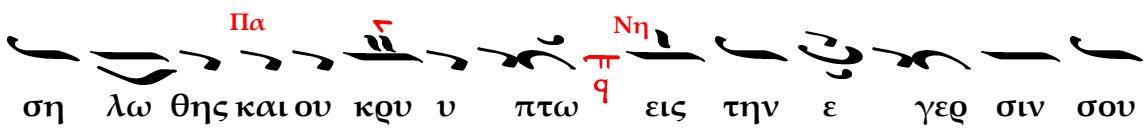
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα εις την φω νη ην

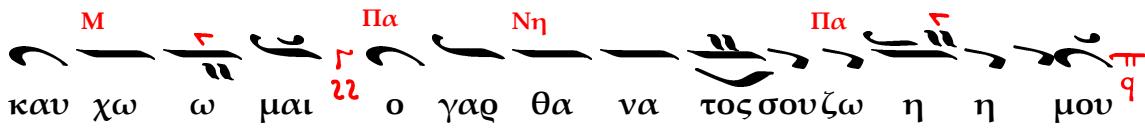
της δε η σε ω ως μου

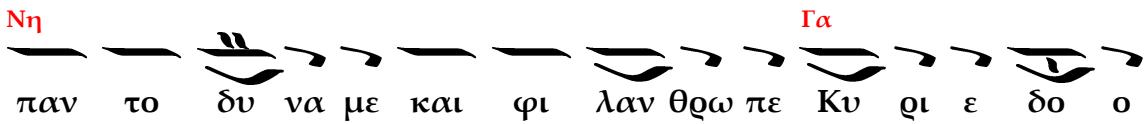
K αν συν ε λη φθης χρι στε ν πο α νο ο μων αν

δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νο μαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκ αρ νου ου μαι σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ ν πτω εις την ε γερ σιν σου

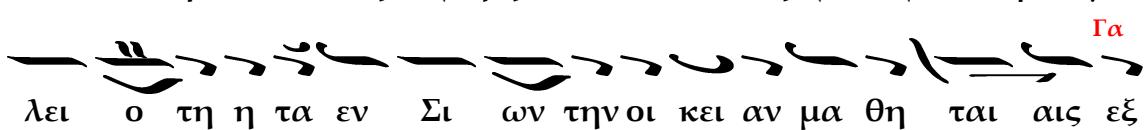
καν χω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου

Nη παν το δυ να με και φι λαν θρω πε **Kυ** ρι ε δο ο

 ξα σοι

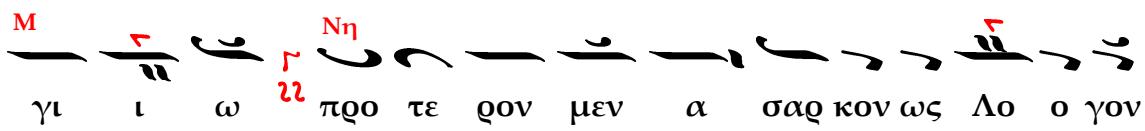
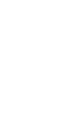
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; **Γα** ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Δ α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν **Σι** ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ **Γα**

ε κα λυψεν η αι νε τον δει κνυς ε αν τον και δο

 ξα ζο με νον α ει ει συν **Πα** τρι ι τε και **Πνευ** μα τι **A**

M ω **Nη** προ τε ρον μεν α σαρ κον ως **Λο** ο γον

Μ
 πα νη
 ν στερον δε δι η μας σε σαρκα με ε νον **υ** και νε
 πα Νη
 κρω θεν τα ως αν θρωπονκαι α να σταντα κατ ε ξου
Γα
 σι αν ως φι λα αν θρωω πον **υ**
Στίχ. Ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
 Δ Νη
 ηλ πι σεν η ψυ
 Γα
 χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον **υ**
K Γα
 α τηλ θες εν τω Α α δη χρι στε ως η βου
 Μ
 λη η θης **υ** ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε
 Ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν
 α να στη σας τον Α δαμ εκ των τον Α δου δε σμων
 και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γον τα **υ** δο ξα τη α
 Γα
 να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε **υ**

Και τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἡχος Πα φ

Στίχ. Ζ'. Χ
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος **υ** α πο φυ λα κης πρω ι ας **υ** ελ πι σα τω
 Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον **υ**

Λ α α α αμ ψον ο τς Κυ ρι 8 Σταυρος ^υ_q τας
 φεγ γο βο λας α στρα πας σθ της χα ρι τος ^υ_q καρ δι
 ας των σε τι μω ω ντωνκαι θε ο λη πτω στορ γη
 πε ρι πτυ σσο με ε νων κο σμο πο θη τε ^π_q δι 8 8
 των δα κρυ ν ων ε ξη φα νι ι σθη κα τη φει
 α ^υ_q και τς θα να τς των πα γι δων ερ ρυ σθη μεν
 και προς α ληκ τον εν φρο συ νην με τηλ θο μεν
 δει ει ει ξον της ω ραι ο τη τος ^υ_q της σης την εν
 πρε πει αν ^Δ₂ τας α ντι δο σεις πα ρε ε χων ^υ_q της εγ κρα
 τει ας τοις δο λοις σθ ^υ_q πι στως αι τς με ε νοις ^υ_q σην πλα
 σι αν προστα σι ι αν και με γα ε λε ος
Στίχ. η. ^Σ_χ ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος ^υ_q και πολ λη παρ αν τω λυ τρω σις ^υ_q και αν τος λυ
 τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ εκ πα σων των α νο μι ων
 αν τς ^υ_q
X αι αι αι αι ροις ο ζω η φο ρος Σταυρος ^υ_q της

Εκ ιερη σι ας ο ω ραι ος πα ρα δει σος **υ** το ξυ
 λον της α φθαρ σι ι ας το ε ξαν θη σαν η μιν
 αι ω νι 8 δο ο ξης την α πο λαυσιν **π** δι 8
 των δαι μο ο νων α πο δι ω ω κον ται φα λαγ
 γες **υ** και των Α γγε λων συ νευ φραι νο νται ταγ μα τα
 και συ στη μα τα των πι στων ε ορ τα ζ8 σιν
 ο ο ο πλον α κα τα γω νιστον **υ** κρα ται ω μα
 Αρρηκτον **Δ** των Βα σι λε ων το νι ι κος **υ** των Ι ε
 ρε ων το καν χη μα **υ** Χρι στ8 νυν τα πα α θη **υ** και η
 μιν δι δ8προφθα α σαικαι την Α να στα σιν **υ**
Στίχ. Θ. Α νει τε τον Κυ ρι ον πα ντα τα ε θνη **υ**
 ε παι νε σα τε αυτον παντες οι λα α οι οι **υ**
X αι αι αι αι ροις ο ζω η φο ρος Σταυ ρος **υ** της
 ευ σε βει ας το α ητ τη τον τρο παι ον **υ** η θυ
 ρα τ8 Πα ρα δει ει σ8 ο των πι στων στη ριγ μος
 το της Εκκλη σι ι ας πε ρι τει χισμα **π** δι 8 8 ε

ξη φα νι σται η α ρα α και κα τηρ γη ται **υ**
 και τε πο θη τ⁸ θα να τ⁸ η δυ να μις **υ** και ν
 ψω θη μεν α πο γης προς 8 ρα νι α **υ** ο ο
 ο πλον α κα τα μα χητον **υ** δαι μο νων α ντι πα λε **υ**
 δο ξα Μαρ τυ ρων Ο σι ι ων **υ** ως α λη θως εγκαλ
 λω πι σμα **υ** λι μην σω τη ρι ι ας **υ** ο δω ρω με
 νοςτω κο ο σμωτο με γα ε λε ος **υ**
Στίχ. 1. **χ** ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
 αν τ⁸ εφ η μας **υ** και η α λη θει α τ⁸ Κυ
 ρι 8 με νειεις τον αι ω ω να **υ**
Δ ε ε ε εν ρο των πρω το πλα στων δυ ας **υ** η
 της χο ρει ας εκ πε σ⁸ σα της α νω θεν **υ** τω φθο
 νω τ⁸ βρο ρο κτο ο ν⁸ δι α πι κρας η δο νης **υ**
 της τ⁸ ξυ λ⁸ πα α λαι α πο γεν σε ως **υ** ι δ⁸ 8
 το παν σε βα στον ο ντως Ξυ ν λον προ ερ χε ται **υ**
 ω προσ δρα μον τες εν χα ρα πε ρι πτυ ξα σθε **υ** και

βο η σα τε προς αν το με τα πι στε ως
 συ ν η μωων η αν τι ληψις Σταυ ρε παν σε βα
 σμι ε ου του καρ που με τα σχο ον τες της α φθαρ σι
 ας ε τυ χο μεν Ε δεμ την προ τε ε ραν κο μι σα
 με νοι βε βαι αι αν και με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

^τΗχος Γα φ

Δ Νη ο ξα α Πα τρι ι ι ι και γι νι ω και
 αι A γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι π
X Πα οι στε ε ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο
 οι η η η η μων ο την ε κου ου ου σι ι ον
 στα α αν ρω σιν εις κοι νην ε ξα να στα α α
 σιν του ου γε νους των αν θρω ω ω πω ων κα α α τα
 δε ε ξα α α με ε ε ε νο ος και τω κα λα μω
π του Στα αν ρου ου βα φαι αις ε ρυ ν θραις τους
 αν του ου δα α κτυ ν ν λου ους αι αι μα τω ω

Νη π Γα υ
 ω ω σα ας η τοις α α φε σι ι ι μοις η η μιν
 Πα τ
 βα σι λι κως ν ν πο ο γρα α α ψαι η φι
 Νη π Γα υ
 ι λανθρωπε εν σα α α με ε ε νο ος η μη πα ρι
 δης η μα α ας κι ιν δν νε ε ευ ον τας η και πα
 Πα τ
 α α λι ιν την α α πο σου ον δι ι α α α στα α
 Νη π Γα υ
 α α σι ιν η αλλ οι κτει ρη σον μο ο νε ε μα
 Κε τ
 κρο ο ο θυ με η τον εν πε ε ρι ι στα α
 α σει ει λα α α ο ο ον σου η και α να
 στη η η η η η η θι ι η πο λε μη η σο ον
 Δι Γα
 τους πο λε μου ου ουν τα ας η μα ας ως παν
 το ο δν ν ν ν ν να α α α μος η
 Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἄχος φ Γα φ

Γα η Νη ω Γα τ
K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
 Γα τ
 ω ω ωνων α α μην η
 Νη ω Γα τ
M η τηρ μεν ε γνω ω ω ωσθης ν πε ερ φυ σι ιν

Θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πα αρ θε ε ε
 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν
 και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευ σαι γλω ω ασσα
 ου ον δυ ν ν να α α ται πα ρα δο ξου γαρ
 ου ον ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
 γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος
 τη ης κυ η σε ω ως που γαρ βου ου λε ται
 Θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ ν σε ε ως
 τα α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε
 ρα του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε
 ο με θα σθ εκ τε ε νω ως πρε σβε εν ε ε ε ε
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω
 ω ων

Ἐτερον.

Ὕχος Ζω ζ

K^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω νω ων α α α μην Ζ
M Δι η τηρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης πα Δι ι
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε Δι ε μει να ας δε ε
 πα αρ θε ε ε νο ος πα λο ο ο ο γο ον
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν πα και το θα α
 αν μα α του ου το ο κου ου ου σου πα ερ μη νε εν
M Zω σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα
 ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης πα της συλ λη
 ψε ως Α α γνη η η πα α κα τα α λη η πτο
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ
 η σε ε ω ως πα γαρ βου ου ου λε ε ται
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α αν τες πα Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες πα δε
 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε
 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

ω

* * *

Είσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γενέαν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γενέα Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Τῇχος Δι Θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τε
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σε 8 8 χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι δοι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἅχος Δι θ.

O κυ ν δι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το θ

Στιχ. Ἔνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

O κυ ν δι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

O κυ δι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ εν πρε πει
 αν ε νε δν ν σα το ο ο Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱεροιμονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμην.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονοι· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

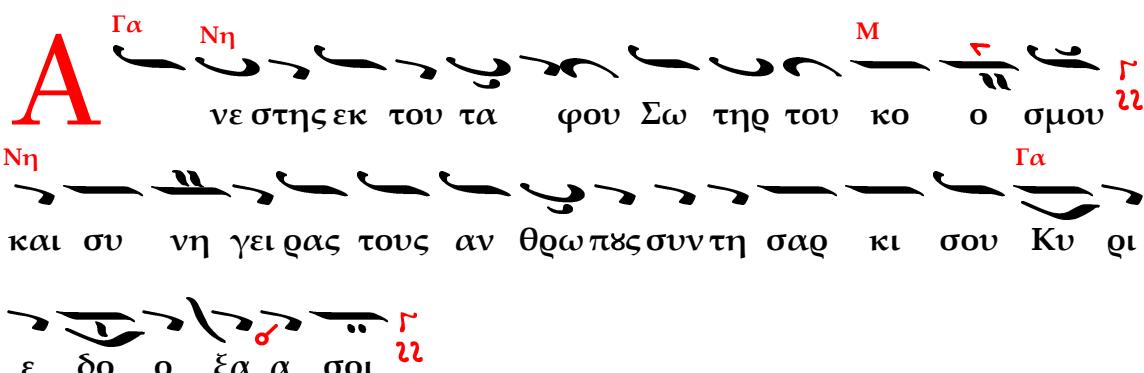
Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος γένεται φ

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ιωάννου Ἄμήν,
τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν **Δη** και πε ρι ε ζω σα το **η**

T ον α να σταν τα εκ νε κρωνκαι φω τι σαντα πα
αν τα δευ τε προ σκυ νη σωμεν **η** εκ της του Α δου γαρ τυ
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε **η** δι α της αυ του
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
με νος και το με γα ε ε λε ε ος **η**

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, **Δη** η τις ου ου

σα λευ θη σε ται **η**

Γ πο τον Α δην κα τελ θων χρι στε θα να τον
ε σκυ λευ σας **η** και τρι η μερος α να στας η μας συ να
νε στησας **η** δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον
ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε **η**

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, **Δη** εις μα κρο τη τα

η με ρων **η**

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

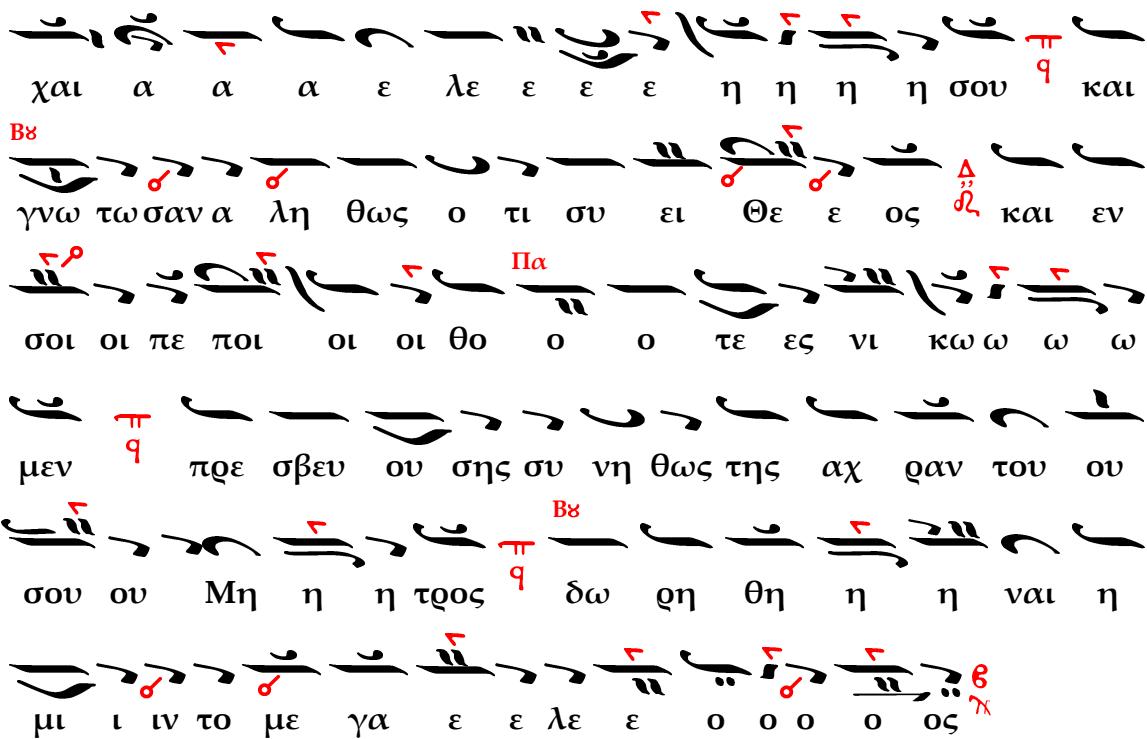
νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ
Γα να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραν γα ζον τα
Γα δο ξα τη α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε η

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Τριωδίου.

^τΗχος δ Πα φ

Δ ^M ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι νι νι ω π
και α γι ω ω Πνε εν μα α α τι π
K ^{B8} αι νν ν ν νν και α α ει δ και εις τ⁸ 8 8ς
αι ω ω ω νας δ των αι ω ω νων α α α

μην π
Ο ^{B8} συμ μα χη σας Κυ ρι ε τω πρα ο τα τω Δα α
βιδ δ ν πο τα ξαι τον αλ λο ο φυ ν ν ν ν
λον π τω πι στω η μων βα σι λει ει ει ει συ νμ πο
λε ε ε ε μη η η η σο ο ο ον και αι τω ω ο πλω
ω τον Στα αν ρον π κα τα α βα λε ε του ους ε εχθρους η
μω ων δ δει ξον ε ευσπλαγ χνε εις η η μας δ τα αρ

 χαι α α α ε λε ε ε ε η η η η σου **¶** και
B8
 γνω τωσαν α λη θως ο τι συ ει Θε ε ος **Δ** και εν
Πα
 σοι οι πε ποι οι οι θο ο ο τε ες νι κωω ω ω

 μεν **¶** πρε σβεν ου σης συ νη θως της αχ ραν του ου
B8
 σου ου Μη η η τρος **¶** δω ρη θη η η ναι η
¶ μι ι ιν το με γα ε ε λε ε ο ο ο ο ος **¶**

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

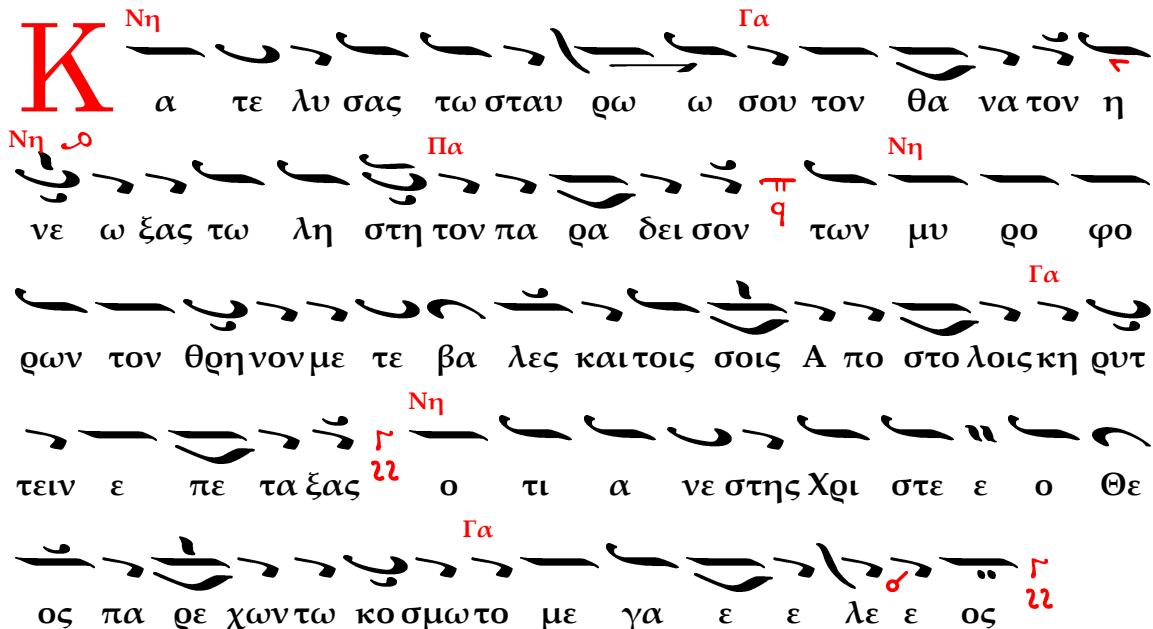
Ο ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

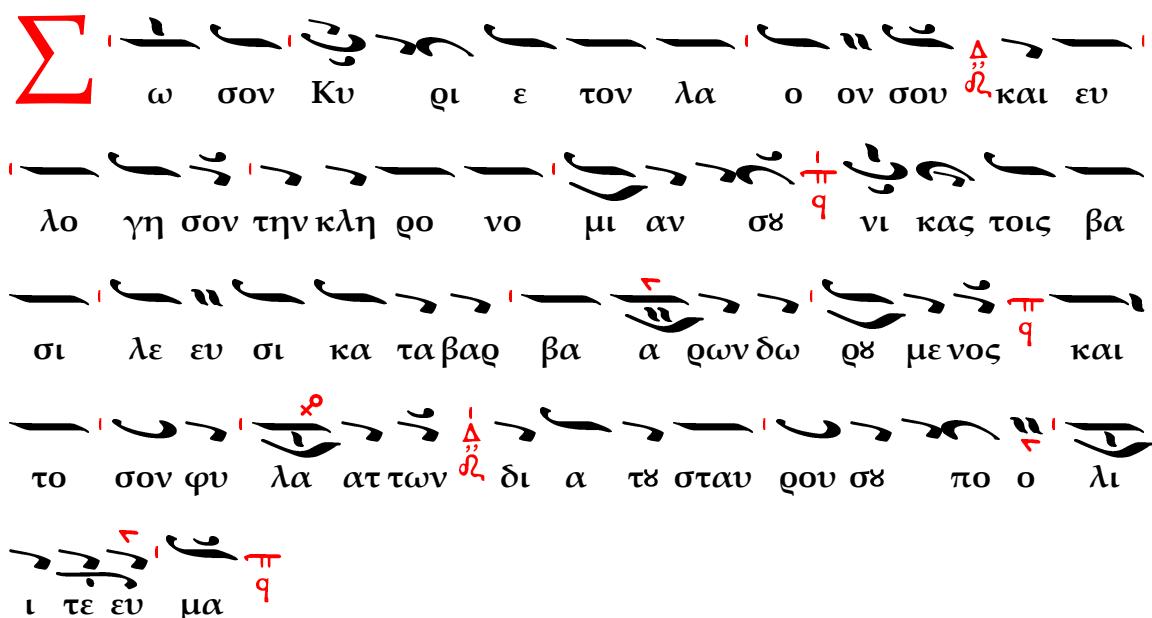
Τὸ Αναστάσιμον.

Ὕχος Ἅγιος Γαϊ

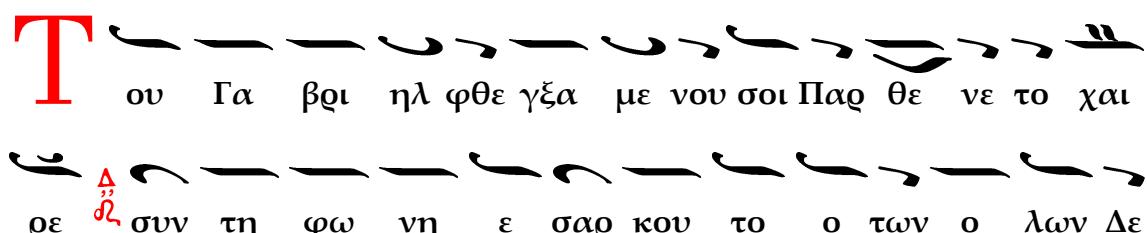

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος Παϊ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

σπο ο της **¶** εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ **Δ** ε δειχθησπλα τυ τε ε ζα τω νου ζα
 νων **Δ** βα στα σα σα τον Κτι στην σου **¶** δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου **Δ**
 δο ξα τω ε λευ θε ζω σαν τι η μας δι α του το ο κ8
 σου ου ου ου **¶**

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς·

‘Ο ων εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός· Ἄμήν.

* * * * *